

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

สวัสดิการและสิทธิประโยชน์ของแรงงานนอกระบบ
ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน

นายญาณวรุฒม์ หย่งกิจ

ปริญญา

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รศ.ดร.กาญจนา โชคถาวร

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ผศ.ดร.ปิยะลักษณ์ พุทธวงศ์

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ของแรงงานนอกระบบในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแรงงานนอกระบบจำนวน 400 ราย และได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้คือ กลุ่มแรงงานนอกระบบที่ไม่มีประกันสังคม และกลุ่มแรงงานนอกระบบที่มีประกันสังคม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมคือแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยการทดสอบไคสแควร์

ผลการศึกษาพบว่า แรงงานทั้งสองกลุ่มส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 31-45 ปี มีสถานะภาพโสด การศึกษาในระดับปริญญาตรี อาชีพของกลุ่มแรงงานนอกระบบที่ไม่มีประกันสังคมเป็นส่วนใหญ่ประกอบอาชีพอิสระ คิดเป็นร้อยละ 29.44 ส่วนกลุ่มแรงงานนอกระบบที่มีประกันสังคมจะเป็นกลุ่มประกอบอาชีพที่ให้บริการคิดเป็นร้อยละ 31.53 ภูมิภาคส่วนใหญ่ของแรงงานทั้งสองกลุ่มคืออาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ แรงงานนอกระบบทั้งสองกลุ่มส่วนใหญ่มีฐานะพอกินพอใช้ และมีภาระหนี้สิน แรงงานนอกระบบทั้งสองกลุ่มมีอายุในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี รายได้ของแรงงานนอกระบบที่ไม่มีประกันสังคมส่วนใหญ่เป็นแบบรายเดือน คิดเป็นร้อยละ 49.24 สำหรับรายได้ของแรงงานนอกระบบที่มีประกันสังคมส่วนใหญ่เป็นแบบรายวันคิดเป็นร้อยละ 47.29 แรงงานนอกระบบทั้งสองกลุ่ม

มีรายได้มากกว่า 9,000 บาทต่อเดือน แรงงานนอกระบบที่ไม่มีประกันสังคมมีการออมสูงกว่าแรงงานนอกระบบที่มีประกันสังคม ด้านสวัสดิการและสิทธิประโยชน์พบว่าแรงงานนอกระบบทั้งสองกลุ่มได้รับการรักษาตัวในโรงพยาบาลหรือคลินิกจำนวน 1 ครั้งในรอบ 1 ปี โดยส่วนใหญ่ได้รับสิทธิบัตรทอง 30 บาทรักษาทุกโรค สำหรับการรับสวัสดิการจากภาคเอกชนหรือนายจ้าง คือ การให้ลาป่วย ลากิจเป็นต้น ด้านกลุ่มแรงงานนอกระบบที่มีประกันสังคมจะมีแรงงานที่ทำการประกันตนตามมาตรา 40 คิดเป็นร้อยละ 35.96 โดยเลือกการประกันตนในทางเลือกที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 52.25 ทั้งนี้แรงงานส่วนใหญ่คิดว่าการประกันตนตามมาตรา 40 เป็นโครงการที่ดี แต่ยังไม่มีความรู้เพียงพอในการตัดสินใจเข้าร่วมการประกันตนตามมาตรา 40 คิดเป็นร้อยละ 41.42 ในด้านปัญหาและอุปสรรคในการทำงานของแรงงานนอกระบบส่วนใหญ่ตอบว่าไม่มีปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน สำหรับกลุ่มที่ตอบว่ามีปัญหาจะมีปัญหาที่มากที่สุดจากด้านการทำงานหนักแต่มีรายได้น้อย

ความสัมพันธ์ระหว่างประกันสังคมของแรงงานนอกระบบกับปัจจัยด้านต่างๆพบว่าปัจจัยด้านเพศมีความสัมพันธ์ต่อกลุ่มแรงงานที่มีและไม่มีประกันสังคม ส่วนปัจจัยด้านอายุ รายได้ การออม อายุมาน และความถี่ในการเข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาลไม่มีความสัมพันธ์ต่อกลุ่มแรงงานนอกระบบที่มีและไม่มีประกันสังคม

Independent Study Title	Welfare and Benefit of Informal Workers in Muang District, Chiang Mai Province
Author	Mr. Yanawarut Yongkit
Degree	Master of Economics
Independent Study Advisory Committee	Assoc. Prof. Dr. Kanchana Chokethaworn Advisor Asst. Prof. Dr. Piyaluk Buddhawongsa Co-advisor

ABSTRACT

This study aimed to investigate the welfare and benefit of informal workers in Muang district, Chiang Mai Province. The responders of the study were 400 workers, some of whom possesses social security right and other who do. Questionnaires were used to general data and they were then used for analysis using descriptive statistics to find out the mean (X), standard deviation (S.D.) and to conduct a Chi-square test.

According to the study, both groups of informal workers were male, aged between 31-45 years old and were mostly educated to a Bachelor's degree level. Most of the non-social security group indicated themselves as a freelance worker (29.44%), whereas those possessing social security were mainly service workers (31.53%). The domicile of both groups was in Chiang Mai province and they indicated their status as having sufficient living condition, as well as, having a debt burden. In addition, both groups had worked for less than 10 years. Their income of the non-social security workers was a monthly-paid type (49.24%) and those possessing social security were a paid daily type (47.29%). Both group of workers, therefore, earned more than 9,000 baht a month. Moreover, the non-social security workers had saving rate higher rate than the other group.

In terms of welfare and labor right of informal workers, both groups admitted themselves to a hospital/clinic once a year under a 30-baht universal medical coverage. Welfare from employer or private sector was usually in the form of sick leave and errand leave. Those who possessed social security under Article 40 accounted for 35.96% and 52.25% and chose a 2nd choice of social security. However, the majority of informal workers thought that social securing under Article 40 was a good alternative. Meanwhile, 40.42% of them did not have enough information to attend the social security under Article 40.

In terms of problems and obstacles for these informal workers, they mostly illustrated that they did not have any problems while working. For those who had problems, These were associated with working hard, but gaining less.

According to a Chi-square test between social security of informal workers and various factors, gender correlated to both group of workers. Age, income, saving rate, duration of working experience and frequency of hospital admission did not correlate with either group of informal workers.